

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce R. M., proti žalovanému Finančnímu ředitelství pro hl. m. Prahu, Praha 1, Štěpánská 28, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2006, čj. FŘ-3242/15/06, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 5. 2006, čj. 10 Ca 76/2006 – 10,

t a k t o :

- I. **Kasační stížnost se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.**

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Městského soudu v Praze, v právní věci shora označených účastníků řízení, ze dne 19. 5. 2006, čj. 10 Ca 76/2006 – 10 byla odmítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2006, čj. FŘ-3242/15/06. Toto rozhodnutí bylo doručeno žalobci (dále též „stěžovateli“) dne 2. 6. 2006.

V podání doručeném osobně stěžovatelem Městskému soudu v Praze dne 31. 7. 2006 a adresovaném tomuto soudu mimo jiné k čj. 10 Ca 76/2006 – 10 (tedy k číslu jednacímú pod kterým bylo vydáno uvedené usnesení), vyjádřil stěžovatel nesouhlas s postupem tohoto soudu. Městský soud, zřejmě se zřetelem na obsah, považoval toto podání za kasační stížnost, a proto usnesením ze dne 4. 9. 2006 vyzval stěžovatele, aby odstranil nedostatky kasační stížnosti, konkrétně, aby si zvolil advokáta, uvedl v jakém rozsahu a z jakých důvodů je rozhodnutí napadáno a připojil další vyhotovení kasační stížnosti, včetně příp. jejího doplnění. Na tuto výzvu stěžovatel ve stanovené lhůtě nereagoval. Poté byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu.

I Nejvyšší správní soud má zato, že uvedené podání je možno považovat za kasační stížnost (tedy jediný možný opravný prostředek podle soudního řádu správního proti rozhodnutí Městského soudu v Praze o žalobě proti rozhodnutí

správního orgánu). Ani přes výzvu městského soudu nebyl dosud učiněn žádný procesní úkon stěžovatele, který by tento závěr zpochybňoval.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení, tedy pátek 2. 6. 2006. Poslední den lhůty připadá na pátek 16. 6. 2006, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost podaná k soudu osobně dne 31. 7. 2006 byla tedy podána opožděně.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. prosince 2006

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu